

[J. O. Krag.] Men kapitaldannelse, kapitaltilførselsforholdet rækker jo videre endnu. Det er virkelig et problem for dansk erhvervsliv, hvordan man får sine kreditter, hvordan man får den kapital, man behøver for at investere, for at udvide, for at rationalisere; det er et stort problem i et kapitalsvagt land, og det er ikke bare et spørgsmål om at vente, til dommen er faldet, og så se, om der skulle være noget ved aktieselskabsloven, der skal ændres.

Jeg må altså virkelig alvorligt hienstille til regeringen, at man tager alvorlige spørgsmål alvorligt og i tide iværksætter en undersøgelse.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg er enig med hr. J. O. Krag i, at hele problemet om finansieringen af dansk erhvervsliv og finansieringsforholdene er en overordentlig vigtig sag, ja, en af de væsentligste, vi har i vores samfundsøkonomi. Men jeg tror også, hr. J. O. Krag vil være enig med mig i, at behandlingen af et så stort generelt problem ikke bør iværksættes i skyggen af et enkelt isoleret skandaletilfælde. Dertil er problemet for stort og for alvorligt.

Hvad selve Boss-skandalen angår, mener jeg, det er rigtigt, at vi afventer retssagen, og der er jo ikke tale om, at regeringen tager løst og lemfældigt på spørgsmålet. Jeg peger på to punkter, som vi i regeringen mener allerede vil give anledning til overvejelser, men vi vil gerne have de erfaringer, som hele undersøgelsen i retten giver os, inden vi drager konklusioner; det tror jeg er rigtigt. I hvilket omfang skal man være på vagt over for enkeltheder i aktieselskabsloven med relation til situationer som denne? Jeg tror, det er væsentligt, at man lader retssagen løbe og finder erfaringerne dér. Jeg tror også, hr. J. O. Krag vil være enig med mig i, at dette med at ændre statens praksis med hensyn til at give garantier heller ikke skal være afhængigt af denne ene skandalesag. Vi er jo i den situation, at den forrige regering gav, jeg synes helt i overensstemmelse med reglerne, statsgaranti til en række af de virksomheder, som senere blev overtaget af Boss of Scandinavia; nu må vi andre registrere tabene. Men jeg synes alligevel, jeg ville være betænkelig ved, at man ikke afventede denne retssags udfald for at få et materiale, der

også kunne underbygge, i hvilket omfang det giver behov for konkrete ændringer på dette konkrete område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Niels Matthiasen til statsministeren:

„Hvad har statsministeren foretaget sig, eller agter at foretage sig, i anledning af Margaret Papandreous anmodning til statsministeren og den danske regering om officielt at protestere mod den husarrest, som er iværksat imod Grækenlands to tidligere statsministre, Georg Papandreou, lederen af Centrumunionen, og Panayotis Kanellopoulos, lederen af ERE?“

Niels Matthiasen: Anledningen til mit spørgsmål er, at Margaret Papandreou, som er gift med den græske politiker Andreas Papandreou, og som talte ved Arbejdernes Fællesorganisations 1. maj-møde i København, ved denne lejlighed rettede en direkte henvendelse til statsministeren og den danske regering om officielt at protestere mod den husarrest, som er iværksat mod Grækenlands to tidligere statsministre, Georg Papandreou, lederen af Centrumunionen, og Panayotis Kanellopoulos, lederen af ERE.

Margaret Papandreou fremhævede i sin tale, at den danske regering burde tage initiativ til at foretage denne aktion i fællesskab med andre demokratiske lande. De seneste oplysninger fra Grækenland fortæller, at Georg Papandreou er underkastet en husarrest, der ikke tillader ham at forlade sit soveværelse; hans hus er besat med vagter; den hushjælp, som er tilstået ham til at sørge for mad og rengøring, visiteres både ved ind- og udgang; hans doktor må kun tilse ham i overværelse af 3 vagter, og ingen er overhovedet i stand til at besøge ham, end ikke hans søn. Husarresten er altså strengere, end når det gælder behandlingen af almindelige kriminelle. Den samme behandling gælder for Kanellopoulos.

Naturligvis er husarresten over disse to tidligere statsministre kun en del af det billede af dagens Grækenland, som den græske militærregering har skabt, og som vi er imod alle sammen, måske i særdeleshed fordi denne form for nyfascisme trives så